

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 28 Grudnia v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt Petersburg dnia 17 grudnia.
(z Gazety le Conservateur Impartial.)

Piotr Hrabia Razumowski Wielki szambelan dworu, umarł w tutejszey stolicy po kilkuna-tu dniach choroby, w wieku lat 73. Pogrzeb zwłók jego odprawi się dzisiaj w cerkwi ś. Alexandro-Newskiego, z honorami stopniowi jego właściwemu.

Sir James Wylie, baronnet, medyk inspektor jeneralny woysk J. C. M., d. 12 t. m. wyniesiony został na radę tajnego.

Tomy 10 i 11 Historii Państwa Rossyyskiego przez P. Karamzina, wkrótce wyйдą zprassy: zawierają panowanie Cara Fedora Iwanowicza, obraz stanu Rossyi ku końcowi xvigo wieku, panowanie Borysa Godunowa, syna jego Fedora i Dymitra fałszywego.

Kurs sankt-petersburski d. 14 grudnia: dukat hollen. nowy 11 r. 15 kop.. Zmiana złota 2 r. kop. 90. Zmiana srebra 2 r. 74. k.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 6% assygnacyami — — 100 —
6% brzęcząca moneta — — 99 — } procentow
5% także — — — 83½

W i l n o .

Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński przesłał dla ogłoszenia, o nieużywaniu języka polskiego w korespondencyach urzędowych i prośbach do Rządu w brzmieniu następującem:

„W Litewsko-Wileńskim Rządzie gubernialnem rozważano: iż podawane bywają do tego Rządu, od proszących skargi, prośby i doniesienia, a od Sądów Ziemskich i Grodzkich, Magistratów i Ratuszów, przysyłane bywają raporta w języku polskim, po większej części bez zachowania formy i porządku na to ustanowionych; zapelniane bywają różnemi okolicznościami, sobie przeciwnemi; przychodzą jeszcze niekiedy i takie, w których nie tylko gramatycznej zrozumiałości; ale i prostej istoty sprawy doczytać się nie podobna; nadto układane bywają zbyt obszernie, bez żadnej w tem potrzeby, oratorskim sposobem pisane, pospolicie opierających pisma swe więcej na krasomówstwie, niżeli na rzeczy i istocie samego opisu, które proszący powinien prawdziwie i dokładnie wyłożyć i dowieść to, co pisze w prośbach, a Sady Ziemskie i Grodzkie, Magistraty i Ratusze w raportach, z przyłączeniem do nich dokumentów i innych papierów, prowadzą korespondencyą także w języku polskim; na których rozpatrzenie i przekładanie niemało potrzeba czasu, załatwiać zaś tłumaczeniami wchodzące w nadzwyczaj wielkiem mnóstwie do Rządu Gubernialnego papiery, jest niepodobieństwem, bo w nim tylko do stycznia 1818 roku był translator; a od tego czasu przy największem zajęciu się Członków, z trudnością skuteczną się tłumaczenia przez oficyalistów kancelaryjnych, i zadają niezmiernie zatrudnienie dla Zasiadających, a rodząc niepotrzebną korespondencyą i widoczną nawet przewłokę, jak w rozwiązywaniu raportów, w polskim języku pisanych, tak równie i w przezieraniu układanych z niewyroczalnych tłumaczeń dokladów. — Ze zaś dla zaradzenia temu wszystkiemu, na

1740 roku, 30 marca 1806 roku i 25 maja 1810 roku wydanych, Rząd ten pod dniami 24 oktobra 1814 roku obwieścił w Gubernii, ażeby dokumenta i same prośby podawane były z tłumaczeniem, albo z *wypiskami* w języku rossyyskim, i takie rozrządzenie było rozpatrywane w Rządzącym Senacie, którego Ukazem z dnia 22 lutego tegoż roku 1814 nie tylko nie uchylono, ale też Ukazem Senatu z dnia 25 lipca 1817 roku z N. 17,463 do Rządu Gubernialnego Grodzieńskiego wydanym, i od Litewskiego P. Gubernatora Wojennego, dla rozciągnięcia i na ten Rząd tegoż samego w prowadzeniu interessow rozporządzenia, jakie zaprowadzone w Rządzie Gubernialnym Grodzieńskim, w kopii przesłanym, utwierdzone; dla tego podług rezolucyi z dnia 9 augusta, teraźniejszego roku zapadłej, P o s t a n o w i ł: do wszystkich miejsc Urzędowych Gubernialnych komunikować, a Ziemskim Powiatowym i Grodzkim Sdom, Magistratom i Ratuszom, także Mieskim i Ziemskim Policjom tutejszey Gubernii, zalecić przez Ukazy, ażeby pierwsze raczyły odtąd pod żadnym pozorem nie przysyłać do tego Rządu odniesień, a podległe Urzędy raportów do Zwierzchności Gubernialney w polskim języku, (jak teraz z liczby ich Sady Ziemskie i Grodzkie i niektóre Magistraty i Ratusze przysyłają), ale w Rossyyskim; w szczególności zaś Policjom Mieskim i Ziemskim surowie ponowić zalecenie, ażeby w okręgach swych opublikowały kilkakrotnie, z uczynieniem wrażenia Obywatelom i wszelkiego stanu mieszkańcom: ażeby każdy z nich w sprawach swych, podając do Zwierzchności Gubernialney prośby, zachowywał przepisy następujące: 1) Ażeby one pisane były w języku Rossyyskim, i na przepisany przez Ukaz N a y w y ż s z y z dnia 24 listopada 1821 roku papierze herbowym, z zachowaniem wydanej formy i z troskliwą ostrożnością, ażeby w tytule CESARSKIM omyłek, skrobanek i poprawek nie było; 2) Ażeby nie umieszczali zgola niczego niepotrzebnego, nierzetelnego, i do sprawy nienależącego, a bardziey wyrazow przykrych i pieniactwa; 3) Ażeby koniecznie wymieniali, kto układał i pisał te prośby, i żeby się ciż sami na nich podpisywali; 4) Ażeby dokumenta składali na papierze herbowym, takiey ceny, na jakim pisane prośby, z tłumaczeniem albo *wypiskami* w języku rossyyskim; również i plenipotencye, ażeby wydawali plenipotentom na papierze herbowym z poświadczeniem w przyzwoitym urzędzie sądowym; i 5) Żydzi i Karaimy, ażeby także prośby i skargi, tudzież plenipotencye pisali koniecznie po rossyysku, albo po polsku, albo też po niemiecku, a zgola nie po hebrajsku, i żeby koniecznie wyrażali swoje familje czyli przezwiska. Jeżeli zaś kto sam pisać nie umie, tacy mają, na ośnowie prawa pod tytułem *Ułożenia*, rozdziału 10, artykułow 246 i 248, rozdziału 11 artykułu 4, rozdziału 17 artykułu 36, i rozdziału 20 artykułu 41, prosić drugich do podpisania za siebie, ale krzyżów, ani innych znakow na miejscu wyraźnego podpisu proszących, ażeby nie używali, dla uniknięcia wszelkiego fałszerstwa; gdyż bez zachowania wszystkich tych prawideł, nie tylko te skargi, prośby, i plenipotencye, nie będą przyjęte do czynienia, ale przeciwnie na ośnowie artykułu 54 te

goż N a y w y ż s z e g o Ukazu z dnia 24 listopada 1821 roku, powrócone zostaną z nadpisami, i nadto przestępujący to, jako zatrudniający Urząd, a osobiście używający czegokolwiek, do rzeczy nie należącego, albo wyrazów krzywdzących, albo pieśniackie i niesprawiedliwe prośby przynszący, podpadną na ośnowie Ukazów N a y w y ż s z y b h z dnia 29 lipca 1797 i 30 marca 1806 roku, oddaniu do sądu dla przykładnego osądzenia podług surowości praw.— Dla wydrukowania zaś o tem i w gazecie Kurjera Litewskiego, posłał do Redaktora jey przy zapisce z Kancellaryi tegoż rozporządzenia kopiją; a do Litewskiego P. Wojennego Gubernatora o tem przedstawiając, prosić Zwierzchniczego ze strony Jego na rzecz tę zgodzenia się, a póki to nie nastąpi, do skutku tego nie przywozić; które to rozporządzenie było przedstawiane Litewskiemu P. Wojennemu Gubernatorowi, który znajdując je zgodnem z prawami i koniecznie potrzebnem dla zachowania porządku, na odbywanie interessow ustanowionego, przełożył pod dniem 14 teraźniejszego grudnia z N. 4385, podać je do wykonania bez odwołki. Autentyk podpisany przez Zasiadających PP. Urzędników i poświadczony przez Sekretarza. Zgodno Sekretarz i kawaler Kleist.

Z autentykiem czytał: Exekutor Hadziewicz.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 30 grudnia.

N A Y J A Ś N I E Y S Z Y P A N n a y l a s k a w i e y m i a n o w a ć raczył JW. Antoniego Stanisława Podolskiego, jenerałnego prokuratora królewskiego, przy sądzie appellacyjnym Królestwa Polskiego, orderu ś. Stanisława 2giej klasy kawalera, referendarzem stanu nadzwyczajnym.

N A Y J A Ś N I E Y S Z Y P A N, raczył n a y l a s k a w i e y u d a r o w a ć JP. Antoniego Jakubowicza, podporucznika artylleryi woysk polskich, brylantowym pierścieniem, przyjąwszy łaskawie przez tegoż ułożony Dykeyonarz Rossyjsko-polski.

W d. 25 i 24 b. m. w Warszawie kupiono strucli sztuk około 17,000. (z Kur. Warsz.)

A U S T R Y A.

Gazeta Pruska Stanu umieściła pod artykułem z Wiednia co następuje: „Powrót Cesarza Jmci z Czernowic oznaczony został dziełem łaski. Cesarz Jmć złagodził los osób, w Lombardyi za polityczne mniemania osądzonych; wszystkie wyroki, na dożywotnią karę skazujące, na pewny czas zostały ograniczone, a wszystkie osoby, które małych przewinień się dopuściły, otrzymały uwolnienie.

Gazeta le Conservateur Impartial, z Wiednia pod 10 grudnia, zawiera: marszałek polny porucznik Walmoden, wyjechał d. 26 listopada do Rzymu; tegoż dnia Xiążę Jmć Filip Hessen-Homburg wyjechał napowrót do Neapolu, gdzie ma dowództwo.

Związki między Tryestem a wyspami Jońskimi zostały teraz przywrócone tak, jak były dawniej: statki pocztowe idą prosto z Tryestu do Korfu, a z Korfu do Zary w Dalmacyi; co sprawia, że wiadomości z Grecyi i Epiru regularnie odbierać można.

P R U S S Y.

Berlin dnia 16 grudnia

(z Kurjera Warszawskiego)

Bawiąca tu od niejakiego czasu Pani Szymanowska, dała się już dwa razy słyszeć publicznie, raz w swoim własnym koncercie, drugi raz w koncercie PP. Seidlerow. Na ostatnim koncercie grała Notturmo i Rondo kompozycyi Fielda; a recenzent oddaje jey tę wielką pochwałę, iż P. Szymanowska, przez zręczne odegranie Notturmo i Rondo Fielda dowiodła, że jest godną nazwiska pierwszej fortepianistki.

P. Schlegel powrócił nie dawno z Anglii do Bonn, i dopiął celu swojego: przejrzenia dokładnie tamecznych rękopismów. Wszędzie, a mianowicie w Oxford, Kambridge i we wschodnio-indyjs-

skim instytucie w Haytabyury, znalazł gościnne i zaszczytne przyjęcie. Na posiedzeniu azyatyckiego towarzystwa, był nawet pochlebną mową przez P. Wynn powitany. Przy jego wyjeździe z Londynu, rozpoczęły się podpisy na całkowite wydanie jego Rameciana.

Dnia 23. Słychać, iż litościwy nasz Monarcha, ofiarował biednym pogorzelcom, w mieście pograniczném bawarskiém Haf, znaczną sumę, która z początku była przeznaczoną na wspaniałe oświecenie tutejszego zamku królewskiego, podczas ślubowin Królewica następcy tronu.

N I E M C Y.

Od brzegow Menu dnia 17 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Na sessyi seymu związku niemieckiego w Frankforcie d. 4 b. m. większością kresek postanowiono, iż gdy urządzenie Elektora Heskiego z d. 14 stycznia 1814 nie odmawia wymiaru sprawiedliwości nabywcom dóbr koronnych westfalskich, ci więc odsyłają się do rządu krajowego, którzy już weszli z niektórymi w układy, a inni podobnego wypadku spodziewać się mogą. Co się zaś tyczy wierzycieli dawniejszego skarbu westfalskiego, seym wezwał posłów interessowanych mocarstw, aby prosili rządów swoich, o śpieszne ukończenie układów w tej mierze, poruczonych wspólnej kommissyi w Berlinie.

Seym wirtemberski składa się i w tym roku, z jednej izby deputowanych. Członkowie bowiem pierwszej izby, będący wszyscy prawie Xiążętami i Hrabiami niegdyś udzielnymi, wzbraniają się należeć do prawodawstwa, dopóki Monarcha nie uzna ich żądań, które za niepodobne do przyjęcia ogłosił. Dla tego przybyło tylko 15 członków rzeczony izby, co gdy niestanowi większości, nie może zatem bywać sessyi. Sama więc izba deputowanych trudni się czynnościami prawodawczymi, a uchwały jey wezmą skutek, skoro je Monarcha potwierdzi.

Jenerał hiszpański Rotten, nie był 25 lat w Szwajcaryi, oyczyźnie swojej, a przez tak długi czas zapomniał nieco języka oyczystego. Teraz, jak się zdaje, powrócił bogaty: przywiozł bowiem z sobą 450,000 piastrow. Słychać, iż chce resztę życia przepędzić w Szwajcaryi, i szablę na plug zamienić.

F R A N C Y A.

Paryż dnia 16 grudnia.

(z Gazety Warszawskiej.)

Król Jmć mianował jenerałami porucznikami Xięcia Guiche, oraz Hrabior d'Escars i Ambrugeac.

Jeden z tutejszych dzienników tak pisze o odmianie ministrów w Hiszpanii: „Odmiana ta zniszczyła wiele nierozsądnych nadziei. Przedsięwzięte w Madrycie środki, zgadzają się zupełnie ze słowami umiarkowania, które Xiążę naczelny wódz wyrzekł w Paryżu. Niech to będzie nagrodą naszą, kiedy nie myśliliśmy o żadnem zdobyciu. P. Casa-Irujo, teraźniejszy hiszpański minister spraw zagranicznych, był posłem w Francyi za rządu konstytucyjnego, i sprzyja systematowi reprezentacyjnemu, który poznał w Anglii i Zjednoczonych Stanach północnej Ameryki; P. Fredia, miał także znaczenie za rządu stanów; P. Ballasteros, znany z umiarkowanego rojalistowskiego sposobu myślenia, jest szwagrem jenerała Mandeż-Vigo. Inni ministrowie są mniej znani.

Tutejszy dziennik Oriflamme donosi: „Król Jmć hiszpański okazuje przychylność do gwardyi bokowej francuskiej, pozostałej w Madrycie, i sam w wieczor wydaje parol. Wszyscy żołnierze, odbywający służbę w zamku, mają jedzenie z kuchni królewskiej z przyzwoitą usługą.“

Czytamy w dzienniku Gwiazda, iż, jak słychać, kardynał Fesch nie chciał odstąpić arcybiskupstwa lądunskiego, i Papież Leon XII, mianował Biskupa in partibus, administratorem tej diecezji.

Niedawno przybyło znowu 8 członków sta-

now hiszpańskich, na okręcie hiszpańskim, do Anglii; między nimi są *Villanueva* i *Congo Arguelles*, tudzież oficerowie *Lopez Polo*, *Ferares* i *Garcia*.

Słychać, iż Xiążę *Belluno*, sprawując w Wiedniu urząd posła naszego, niebędzie dla etykiety, używał tytułu Xięcia, mianując się tylko marszałkiem *Victor*.

Z generałem *Torijos* przybył także do *Marsylii*, generał *Sancho*, były członek stanów hiszpańskich.

Podróż byłego Cesarza meksykańskiego, *Iturbide*, z *Liwny* do Anglii, ma ztąd pochodzić, iż po przytłumionej w Hiszpanii rewolucyi, niewiedział dla siebie bezpieczeństwa na stałym lądzie Europy.

Paryż dnia 16 grudnia.

(z *Korresp. hamb.*)

Zawczora po powrocie z Hiszpanii, marszałek *Moncey*; generał porucznik hrabia *Guileminot*; Cesarsko-austriacki poseł, *Baron Vincent*; a wczorano hrabia *Schladeu* z generałem *d'Ambrugeac* mieli prywatne wysłuchanie u Króla Jmci.

Dnia 12 Xiążę *Augouleme* raczył zaszczyścić swą bytnością szkołę wojskową, gdzie dla części gwardyi królewskiej uczta była dana.

Dnia 10 Hrabia *Pozzo di Borgo*, wyjechał z *Madrytu*.

Nie potwierdza się wiadomość, że Xiążę *Infantado*, złożył dowództwo gwardyi i przyjął poselstwo przy dworze Wiedeńskim.

Pan *Manners Sutton*, mówca angielski w izbie niższej, przybył tu wczora.

Dnia 17. Król Jmć raczył ozdobić Xięcia *Hohenlohe* wielkim krzyżem orderu ś. *Ludwika*. Dzisiaj Król Jmć przydywał na radzie ministrów.

J. K. Wysokość Xiążę naczelnie dowodzący upoważnił wielu oficerów dywizyi wyższej *Ebry*, do noszenia udzieloney im przez Króla Jmci hiszpańskiego ozdoby orderu ś. *Ferdynanda*.

Marszałek obozowy Hrabia *Meynadier*, mianowany jest naczelnikiem głównego sztabu wojska zajmującego, i wyjechał już z *Burgos* do *Madrytu*, do jeneralnego dowódcy.

Francuzki korpus obserwacyyny w *Katalonii*, składający się z 4go i 5go korpusu, ma zająć *Barcellona*, *Figueras*, *Hostalrich* i *Urgel*, a hiszpańskie wojska, *Tarragonę*, *Lerydę*, *Kordubę*, i inne miasta.

Czytamy w gazecie *Pruskiej Stanu*, z *Paryża* co następuje: Oprócz Panów *Thorwaldsen* i *Rossini*, tutejsza akademia sztuk pięknych (wydział Budownictwa) wybrała na swego członka korespondującego zagranicznego, Królewsko-pruskiego, tajnego wyższego radcę budownictwa i profesora *Schinkel*.

Publiczne oświecenie, poniosło znaczną stratę przez nie dawno zaszyły zgon profesora wymowy i członka akademii umiejętności nadobnych, Pana *de Laplace*, autora wielu dzieł naukowych.

Bractwo grobu świętego, naydawniejszy zakład dobroczynności, które swój początek winne *Ludwikowi* ś., z powodu daney uroczystości przez miasto, przesłało prefektowi paryżkiemu, znaczne summy, na zachęcenie ubogich artystów i rzemieślników, oraz na wsparcie ubogich. Starzec lat 118 mający, kawaler orderu Legii honorowej, także otrzymał wsparcie.

Dnia 19. Londyńscy bankierowie *Rotschild*, *Irwing* i *Barring* przybyli tu d. 15, a nazajutrz mieli wysłuchanie u Hrabiego *Villele* i Vice hrabiego *Chateaubriand*.

Pocztą sztafetową między *Paryżem* i *Madrytem* ustala; wiadomości więc z Hiszpanii, jak przed wojną, dwa razy na tydzień przychodzić będą.

Kommissya przez Pana *Chaptal* przesłała raport akademii nauk, o odkrytych w r. 1820 marca 14 zapach solnych, pod *Vic*, w departamencie *Meurthe*. Sól, w niej znajdujaca się jest czworakiego odmiennej gatunku: biała, szara, zielona i czerwona. Pierwsza zupełnie jest czysta, szara zawiera w prawdzie obce istoty, jednakże w mniejszej ilości, aniżeli sól morska; czerwona również jest przydatną do użycia i nie tak nie czysta jak

sól zwyczajna. Zupy te rozciągają się na 30 mil kwadratowych, i tak są obfite, iż przez kilka tysięcy lat nie mogą być wyczerpane.

Podczas uczy, niedawno daney na ratuszu, straż wewnątrz powierzona była 40stu grenadyerom, którzy na karabinach, zamiast bagnętów, mieli wieniec z kwiatów.

HISZPANJA.

Madryt dnia 5 grudnia.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Dziennik tutejszy *Restaurador* ma przestać wychodzić, i odtąd jedno tylko pismo polityczne, to jest gazetę madrycką, mieć będziemy.

Oddalenie z urzędu ministra policyi; i mianowanie na jego miejsce byłego korregidora *Madrytu*, powszechnie podobało się mieszkańcom stolicy. Król Jmć mianował *Don Antonio Delgado*, gubernatorem prowincyi *Catalangus*. Gazeta tutejsza ciągle umieszcza rozmaite adressa.

Dnia 8. Onegdaj w rocznicę urodzin Królowej naszej, posłowie zagraniczni, grandowie hiszpańscy, generałowie i t. d. mieli zaszczyt złożenia powinszowania.

Monarcha mianował Pana *Narcis Heredia*, ministra sprawiedliwości, Hrabia *Ofalia*.

Duchowieństwo w *Zafara* ofiarowało w darze Królowi 22,269 realow; zato Monarcha kazał podziękować, i czyn ten publicznie ogłosić.

Banda *Zawala* włóczy się jeszcze w *Katalonii*. Niedawno część jej zabrali rojalisci z *Merindades* którzy się na odgłos dzwonów zgromadzili.

Uważają, iż między teraźniejszymi naszymi ministrami a członkami rady stanu, nie ma żadnego granda hiszpańskiego.

Dnia 3 b. m. przybyło tu 11 jezuitow ze Włoch. Zakon ich, lubo nie we wszystkich prowincjach, odzyskał swoje dobra tak, jak inne zakony. Nabywcy dóbr duchownych w *Galicyi* nie chcą ich odstąpić.

WŁOCHY.

Rzym dnia 24 listopada.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Słychać, iż Oyciec ś. ogłosi jubileusz dnia 23 grudnia: zdaje się, iż przed karnawalem odprawia się missye w różnych kościołach, i teatru dopiero po Trzech Królach utworzone będą.

Kardynał *Ruffo* intendent żywności w tutejszej stolicy, zalecił piekarzom, aby zawsze mieli zapas zboża na 2 miesiące, pod utratą prawa professyi.

Kardynał *Consalvi* zachorował mocno przed kilku dniami i jeszcze niewyzdrowiał.

Oyciec ś. odwiedził d. 13 b. m. Xiężnę *Łukieską*, która, chociaż chora, ucałowała nogi Papieża.

Od granic Włoskich dnia 8 grudnia.

(z teyże gazety.)

Król Jmć Neapolitański wydał d. 5 listopada następujące postanowienie: „Gdy doświadczenie w każdym czasie nam okazało, iż najsukuteczniejszym środkiem mienia obfitości, jest dozwoleńie jej kupna i sprzedaży, z uchyleniem wszelkich przeszkod, dążących do ograniczenia tej wolności do małej liczby osob, przeto coraz bardziej przekonani o tej prawdzie pomyślnemi skutkami urzędzeń naszych, wydanych w zeszłych latach, względem kilku nayglówniejszych przedmiotow, przedawanych w naszym mieście *Neapolu*, i w zamiarze powiększenia obfitości żywności w témże mieście, postanowiliśmy i stanowimy niniejszem, co następuje: 1) Od 1 stycznia 1824 roku ma być wolna każdemu mieszkańcowi rzeź bydła, i kupować lub przedawać mięso ogółem albo na funty. 2) Opłaty, którym do powyższej chwili handel tym rodzajem żywności podlegał, są zniesione, i tylko za wykroczenia pod względem gatunku i wagi mięsa, sprzedający zostają pod dozorem zwierzchności miejskiej.

ANGLIA.
Londyn dnia 10 grudnia.
(w gaz. le Cons. Imp.)

Postanowienie Królewskie względem orderów zagranicznych:

1) Żaden poddany angielski nie przyjmie orderu zagranicznego, i nie będzie nosił jego znaków, bez uprzedniego odebrania Warrant pod pieczęcią królewską adressowanego do Hrabiego marszałka Anglii, (*Comte marechal d'Angleterre*), który udziela pozwolenie Jego Królewskiej Mości, na przyjęcie i noszenie tych orderów.

2) Chęć Monarchy zagranicznego, ozdobienia poddanego angielskiego znakami orderu, będzie doniesiona pierwszemu sekretarzowi państwa Jego Królewskiej Mości, do interessów zagranicznych, albo przez ministra królewskiego rezydującego za granicą, lub też przez ministra Monarchy zagranicznego akkredytowanego przy tutejszym dworze.

3) Jak tylko pierwszy minister Króla Jmci stosunków wewnętrznych, otrzyma rozkaz J. K. M. i jego zezwolenie w tej rzeczy; doniesie o nich pierwszemu sekretarzowi stanu J. K. M. wydziału spraw wewnętrznych, ażeby kazał sporządzić Warrant, i żeby była przyłożona pieczęć Królewska i przedsięwzięte inne środki, potrzebne do wykonania rozkazów Jego Królewskiej Mości.

4) Warrant podpisany przez Króla, ogłoszony będzie przez gazety sposobem zwyczajnym, i wciągnięty do ksiąg w kolegium heroldyi J. K. M.

5) Żaden poddany Jego Królewskiej Mości nie może inaczej otrzymać pozwolenia, na przyjęcie znaków orderu zagranicznego od Monarchy kraju obcego, tylko za okazane usługi rzeczywiste w służbie przeciw nieprzyjacielowi, na lądzie lub na morzu, lub też, jeśli był użyty do czynnej służby zagranicznego Monarchy.

6) Pozwolenie Królewskie nie upoważni nikogo do przyjęcia tytułu, nazwiska, rangi, godności, prerogatywy lub przywileju, właściwego kawalerowi krajowemu.

NB. Nim pierwszy sekretarz stosunków zagranicznych otrzyma rozkazy Króla Jemomości na prośbę, podaną przez oficera wojskowego, o pozwolenie na przyjęcie orderu zagranicznego, złoży ją naczelnemu dowódcy, przez sekretarza J. K. W. dla rozpoznania: czy J. K. W. znajduje lub nie jaki zarzut, w tem, azali prośba owa podana być może Królowi Jmci.

PORTUGALIA.
Lisbona, dnia 26 listopada.
(z Gazety Warszawskiej.)

Z polecenia J. K. M. Infanta Don Miguel, naczelnego wodza, generał Vice Hrabia Varzea, wydał d. 19 b. m., w głównej kwaterze w *Estremoz*, rozkaz dzienny do wojsk portugalskich, donosząc im, o rozpuszczeniu korpusu obserwacyjnego, chwając jego karność i nienaganne postępowanie.

NIDERLANDY.
Haga, dnia 14 grudnia.
(z Gazety Warszawskiej.)

Dnia 8 b. m. izba deputowanych przyjęła większością 88 kresek przeciwko 8 projekt do prawa, względem rozkładu podatku gruntowego. Na onegdajszej i wczorajszej sessyi naradzała się względem 3 pierwszych tytułów prawa cywilnego, i pierwszy tytuł o rzeczach i ich rozróżnieniu przyjęła jednomyślnie, drugi zaś o prawie posiadania przyjęła większością 84 kresek przeciwko jednej, a trzeci o własności większością 55 kresek przeciwko 30 odrzuciła. Dziś obie izby zebrały się w powszechny wydział. Słychać, iż seym nasz ukończy się na nowy rok.

AMERYKA.
(z Kor. War.) W liście oficera w wojsku Bolivar z *Pasto* d. 4 lipca czytamy następujące wa-

żne wiadomości o wyprawach przeciw *Quito* i *Pasto* pod sprawą generałów *Narrino*, *Valdez*, *Torrez* i t. d. „Z *Papayan*, któreśmy opuścili d. 12 marca, w liczbie 7000 ludzi, przeprawiliśmy się we 25 dni przez pagórki, skały i inne miejsca, gdzie stopa ludzka nigdy niepostała, walcząc z wielorakimi przeszkodami i niedostatkiem, w tych, niewydających żadnego płodu, okolicach. Cośmy mieli, winniśmy to byli staraniu i przezorności generała *Eben*, tego samego, który dawniej wielkie uczynił posługi w Anglii i Portugalii. Chociaż tu niemożna zastosować systematu taktyki europejskiej, przecież generał ten bardzo jest poważany od *Bolivara*. Przebywszy znaczną część kraju, pochod nasz stał się niebezpieczniejszym. Gdy rozmaite korpusy d. 28 maja pod *Pasto* razem zebrały, śmiały się dowodzący tam generał *Bacilia*, na widok naszych przednich straży, iż taka garstka ludzi, mogła się w tak daleką puszczać drogę; ale wnet się zadziwił, gdy się pokazało całe wojsko pod dowództwem *Bolivara*. Wezwał on natychmiast miasto z napomnieniem, iż jeżeli się w oznaczonym czasie nie podda, wzięte będzie szturmem, a wszystko, co żyje, wpień wyciętym zostanie. W kilka dni przyjęto nasze warunki, i weszliśmy do *Pasto*, gdzie wkrótce odebraliśmy pomyślną wiadomość, że nasza chorągiew powiewa także na murach *Quito*, i że mieszkańcy pragną widzieć oswobodziciela. Udał się tam niezwłocznie generał *Bolivar* z sekretarzem, zma adjutantami, generałem *Bacilia*, i częścią wojska. Przy wzięciu *Quito*, ponieśliśmy niejaką stratę. Przy oddaniu *Pasto* dostał się w nasze ręce biskup popayański. *Bolivar* dozwolił mu powrócić do swej diecezji. Potanosowie złożyli broń, i prosili *Bolivara* o przebaczenie. *Bolivar* opuścił teraz *Quito* i ruszył do *Guayaquil*. Za 8 dni ruszymy za nim i t. d.

Generał *Jackson* mianowany został od stanu *Tennessee*, członkiem senatu Stanów Zjednoczonych. Miał 10 głosów więcej, nizeli jego spółzawodnik *P. Williams*. (Azatem był to błąd, jakoby generał *Jackson*, miał zostać prezydentem Stanów Zjednoczonych.)

WIADOMOŚCI ROZMAITE.

W *Płocku* przy odkopywaniu i odkryciu studni, obok kościoła Katedralnego *Tum*, z dwóch powziętych zamiarów jeden otrzymany został: albowiem po wybraniu gruzu i ziemi do 60 łokci głębokości, woda obficie pokazywać się zaczęła tak, iż studnia ta w górze ocembrowana i ozdobnie urządzona, miejsce na którym stoi upiękry i przez dostarczenie wody, wygodę zapewni. Co do czasu, w którym studnia ta początek swój wzięła, najpodobniejsza zdaje się do prawdy, że *Konrad I, Xiążę Mazowiecki*, około roku 1218, w *Płocku* na zamku przy kościele Katedralnym mieszkający, kazał oną wyfundować, a nawet podania opiewają, że studnią tę nazywano studnią *Konradową*; w późniejszych atoli czasach, niewiadomo z jakich powodów przez zaburzenie wojenne, lub przez inny wypadek, zarzuconą została, a z wydobytych z niej różnych naczyń glinianych i szklanych niezwykłego i dziś niewidzianego kształtu, również jak znalezione tam monety srebrne i miedziane, niemniej część kruszcu stopionego, łatwo wnosić można, że jak studnia, tak naczynia i moneta odległej sięgają starożytności: naczynia bowiem gliniane podobne do garnuszków bez uszu, wewnątrz mają polewę zielonawą, kształt zbliżony do gruszki; szklane zaś mają podobieństwo do stoików płaskich, lecz część ich zwierzchnia i spodnia zupełnie są jednaki; moneta srebrna lubo rubia dla starości ma zatarty, po krzyżach jednak z obudwóch stron wybitych zdaje się należeć do krzyżackich pod rokiem 1228 i 1325 wyszłych; późniejsza ma rok 1509 za *Zygmunta I*, wydana; wszelkie dokładniejszy rozbiór tak naczyń, monety, jako i stopionego kruszcu, badaczom starożytności zostawiamy.

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.
Andrzej Buchariski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler,

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 28 Grudnia 1823 roku.

Rząd IMPERATORSKIEGO Wileńskiego Uniwersytetu, podaje do wiadomości publicznej, że dobra Bezdzież w Gubernii Grodzieńskiej, w Powiecie Kobryńskim położone, do tegoż Uniwersytetu należące, za potwierdzeniem Zwierzchności, wypuszczać będzie przez publiczną licytacją w dwónastoletnią arędowną dzierżawę od dnia 24 Czerwca przyszłego 1824 roku zaczynać się mającą.

Dobra te składają się z folwarków Bezdzież, Droboty, Czabaiówka, i Hołowczyce, z których trzy pierwsze położone są w iednym obrębie, w odległości ieden od drugiego o milę na bokowym trakcie, od Pińska na Wołyn, a w odległości mil 7 od Pińska i tyleż od kanału żeglownego Ogińskiego; od powiatowego zaś miasta Kobrynia mil 10; czwarty też położony od pierwszych o mil 5 i tyleż od miasta powiatowego Kobrynia: przez ten folwark płynie kanał żeglowny łączący rzekę Pinę z Muchawcem.

Tabella wykazująca stan folwarków do dóbr Bezdzieża należących i wyciąg intraty.

Gruntu w każdym polsku morgów.	Sianożęci morgów.	Stan Folwarków.	D y m y					Powinność Tygodniowa.	Gwałty roczne z dymów ciągłych.	Szarwarki roczne z dymów ciągłych.		
			W s i	Karczemne.	Ciągłe.	Czynszowe.	Kalmicze.					
D n i e												
270	727	w Folwarku Bezdzieżu	-	-	10	5	172	122	28	404	6	8
268	591	w Folwarku Drobotach	-	-	6	3	112	19	10	262½	6	8
226	498	w Folwarku Hołowczycach	-	-	3	3	118	71	20	246½	6	8
123	347	w Folwarku Czabaiówce	-	-	3	2	58	8	6	144	6	8

I n t r a t a.				Gotowy grosz srebr.				Intrata z Krescencyi.		
				z Czynszu.		z Propinacyi.				
				Ruble.	Kop.	Ruble.	Kop.	Ruble.	Kop.	
z Folwarku Bezdzieża				-	1,578	45	480	—	2,097	—
— Drobotów				-	362	38	375	—	1,949	60
— Hołowczyc				-	946	98	420	—	1,659	40
— Czabaiowki				-	157	64	90	—	887	60

Oplata arędowna wnosić się ma dwiema ratami, to iest: dnia 24 Czerwca i 1 Stycznia.

Licytacya odbywać się w przód będzie w mieście powiatowém Kobryniu we Dworżańskiej Opiece tegoż powiatu przy asystencyi Dozorcy Honorowego Szkół powiatu Pińskiego Prezydenta Sądów Granicznych tegoż Powiatu, P. Karola Bylewskiego; powtórnie zaś odbędzie się w Wilnie w miejscu posiedzeń Rządu Uniwersytetu. Na pierwszą przeznaczony są terminy w dniach 4, 9, i 15 miesiąca Lutego, na drugą dzień 14, 19, i 24 miesiąca Kwietnia przyszłego 1824 roku.

Warunki do kontraktu dzierżawnego, Ustawy dla Rady włościańskiej i wiadomość o stanie dóbr Bezdzieża, znajdują się do wolnego w każdym czasie przejrzenia we Dworżańskiej powiatu Kobryńskiego Opiece, u Dozorcy Honorowego Szkół powiatu Pińskiego, P. Bylewskiego, i w Kancellaryi Rządu Uniwersytetu.

Licytacye odbywać się będą podług następujących prawideł:

1. Folwarki Bezdzież, Droboty razem, iako też folwarki Czabaiówka i Hołowczyce podobnie razem licytowane będą.

2. Kogo Ustawy krajowe wyłączają od posiadania dóbr ziemskich, ten do dzierżawy przypuszczony nie będzie.

3. Kto przygranicza swoim dziedzicznym lub posydanym przez arędę albo zastawę majątkiem do dóbr Uniwersyteckich, ten podobnie przypuszczony nie zostanie do dzierżawy tego folwarka, do którego przygranicza.

4. Każdy przystępujący do licytacji złożyć powinien:

a.) Ewikcyą, iednoroczney okazanej intracie odpowiadającą, na każdy z osobna folwark, na który chce licytować. Ta ewikcyja może być dana albo na dobrach nieruchomości, • swobodności przez Sąd Główny 2go. Departamentu podług zwyczajnej formy

poświadczonych, albo w gotowych pieniądzech monetą krajową srebrną, do proporcji jednorocznej intraty w Rządzie Uniwersytetu za rewersem złożyć się mających, które potem za ewikcyą na dobrach nieruchomości wymienione być mogą.

6.) Jeżeli posiada własny majątek, świadectwo Marszałka powiatowego i Sądu Niższego, że włościan nie uciemiał, dobrze prowadził gospodarstwo, i podatki regularnie opłacał; jeżeli possydywał cudzy majątek, oprócz powyższych świadectw Marszałka i Sądu Niższego, złożyć ma nadto świadectwo Dziedzica, że regularnie opłacał arędę i włościan nie uciemiał.

5.) Kto przez licytację utrzyma się przy dzierżawie, temu kontrakt formalny przez Rząd Uniwersytetu wydany zostanie, z obowiązkiem dostarczenia przez Kontrahenta walorowego papieru.

6.) Żaden pod żadnym pozorem nie może się cofnąć od ceny na ostatnim targu postąpioney, a w przypadku cofnienia się, czyli odstąpienia od zaliczowanej dzierżawy, jednoroczna intrata pro evictione złożona, na zawsze przepada, i jako vadum obraca się na rzecz Uniwersytetu: kto zaś ewikcyą złoży nie w gotowiznie, lecz na majątku nieruchomości, w takim razie wyrażone vadum jednorocznej intracie odpowiadające, pozyskane będzie z tegoż nieruchomości majątku.

7.) Każdy z Kontrahentów, sam Aktor lub prawnie do tego szczególnie aktu umocowany plenipotent, przed przystąpieniem do licytacji podpisać się obowiązany będzie w słowach: „Prawidła dla przystępujących do licytacji, warunki do kontraktu, i wiadomość o stanie dóbr Bezdzieża; czytałem i rozważałem, i podług nich, gdy się przy licytacji utrzymam, dzierżawę zaliczowanego przeze mnie majątku przyjmę, bez żądania żadnej w tych warunkach odmiany, dodatku lub ujęcia; na co się podpisuję:”

Za Sekretarza Józef Okołów.

Oświadczenie.

Roku 1823 mca xbra 19 dnia oświadczenie imieniem staroz. Michela Ickowicza Złotojabłki mieszkającego swiranskiego, czyni się z następnej okoliczności, że miał na ukaziciela przez starozakonnego Izraela Hirszowicza Bahana, na sumnę rubli srebr. 89 w dacie 12 xbra 1823 r. wezwał, z terminem opłaty w 1824 r. dnia 20 marca przeznaczonym, ręką staroz. Beythilela translatora kahału Wileń. pisany, świadkowie na onym Leon Tomaszewicz, i starozny Jankiel Szmerel Helprin podpisani, sobis wydany, takowy wezwał na ukaziciela wydany, służący staroz. Michelowi Ickowiczowi Złotojabłki został zgubiony w dniu 17 xbra tegoż roku w drodze przypadkowym sposobem, jeżeliby kto znalazłszy, jako za wezwał na ukaziciela wydany, nie powracając kałmu, zgłaszał się do obłażgo Izraela Hirszowicza Bahana do odebrania rub. sr. 89, lub układ jaki chciał czynić: przez niniejsze oświadczenie objawia się; aby Starozakonny Izrael Hirszowicz Bahan sumny za takowym wezwał nie opłacał, i w żadne układy mimo wiedzy kałgo z nikim nie wchodził, obłażgo Izraela Hirszowicza Bahana ostrzegając: w tém niniejsze oświadczenie zapisuje się; i do gazety Kur. Lit. dla wiadomości oddaje się: jako Plenipotent w imieniu aktora podpisuje się. Andrzej Jachimowicz Adw. Subtel. Wileń.

Roku 1823 xbra 19 dnia. Przed Aktami miasta Gub. Wilna stawając osobicie WJPan Andrzej Jachimowicz Adw. Subtel. Wileńskich, takowe oświadczenie wpisać do akt oddał, i że jest w aktach, świadcząc. Wincenty Zolkowski vice Regent M. Wilna.

Wolno drukować. Daniel Wener R. M. W.

Sąd Eadywizorski.

1. Sąd Taxatorsko Eadywizorski massy WW. Siesickich w dobrach Januszewie eksystujący, powodem ułatwienia wszystkich akcessoryjnych kwestyjów, i przestuchania w samej sprawie obu stronnych głosów, termin na ostateczne wzięcie sprawy w namowę w dniu 5 styczni następującego 1824 roku pod warunkami amissyi i zwrotu kosztów massie za zagajenie czasu, udeterminował; i otem aby każdego z interessowanych doszła wiadomość, przez niniejszą awizację uprzedzając, zarazem że od daty namowy za dni 14 wyrok ostateczny ogłoszony zostanie, zawiadamia.

Jan Olechnowicz Ziemiński Upit. i Eadyw. Prez.

Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Brast. Eadyw. Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemiński Ptu Upits. Eadyw. Stanisław Karczewski Regent.

1 Sąd Eadywizorski za dekretem remissyjnym Ziemiństwa Ptu Upitskiego, uznającym taxę i Eadywizyą funduszu W. Wilhelma Medema kapitana wojsk pruskich na satysfakcyą kredytorów jego w majątku Salatach w powiecie Upitskim położonym czynność wedle przepisu tegoż dekretu na pierwszym zjeździe zaskutekniając, komportacyą obligow i wszelkiego tytułu dokumentow do tej sprawy należąc mogących wszystkim stronom, poczynawszy od 2go styczni roku następującego 1824 do kancelaryi Ziemiństwa Upitskiego z persystencyą sześciu niedzielną, przeznaczył, i po ułatwieniu dalszych czynnościow na ostateczną rozprawę Sądy swoje na dzień 9 styczni roku następującego odłożył. Ażeby więc wszystkie strony do tej sprawy interesowane, były zawiadomione, otem przez gazetę ogłasza i że niestawający kredytorowie amissyi ulegną czyni ostrzeżenie. Dat 1823 xbra 18 dnia.

Zgodno z postanowieniem Sądowym i że w Kurjerze Lit. umieszczono być może poświadczam. Sędzia Ziem. Upit. Eadywizor Franciszek Łopaciński.

Kommissya Sądowa Imiennym JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazem do dzieł i długów JW. Hrabini Rzewuskiej oddzielnie przeznaczona, po dopełnionej ostatecznie w dniu 4tym grudnia b. r. i zaprzysiężonej przez JW. Rzewuskę komportacyi massy, po uznaniu Sądowym dostateczności teyże, i odkryciu już drogi do przychodzenia stronom ku rozwiązaniu ich kategorijów, przychylając się do prośb wierzycieli, dla nadchodzących świąt Bożego narodzenia, interesów kontraktowych, i dla możności obwieśzczenia wszystkich, do celu stawienia się i przyścia z gotowizną do sprawy, oddkładu Sądownictwa do ostatniego lutego w roku 1824 domawiających się, post. w wieniem swoim w dniu 7 grudnia teraźniejszego roku zapadłym, termin dla stań Sądowych w porządku prawnym, wyjąwszy czynności drogą potoczną ułatwiać się winne, do dnia 20 lutego 1824 roku, z tym za-

powiedzeniem odłożyła, iż gdy po dopełnioney na rzetelność komportacyi przysiędze, wszelkie do przychodzenia stronom ustąły przeszkody, przyspieszenia działań Sądowych wprost już od wierzycieli zależeć będzie, wczem żeby nikt niewiadomością zasłaniać się nie mógł, posłane przez rządy Gubernskie zawiadomienia, i niniejsze ogłoszenie, trzykrotnie przez gazety w tymże celu zadeklowane. Roku 1823 dnia 10 grudnia. Starykonstantynów.

Członek Komisyyi Gabryel Szumski. Członek Komisyyi M. Jaworowski Członek Komisyyi L. Dubiecki.

Sekretarz Felix Zawadzki.

Za Expeditora Talarowski.

Sąd Główny Lit. Wileń. 2go Departamentu przez Dekret Remissyyiny r. 1818 augusta 13 dnia ustanowiony, mając przedstawione sobie dwie urzędowe skargi W. Kazimierza Walentynowicza Deputata Szlacheckiego Ptu Wileń., pierwszą w roku 1811 junii 23 do akt Ziem. Wileń. szczególniej przeciwko żydom faktorom o wymożenie wielorakich skryptów summowych nawet na imiona i nazwiska osob iemu nieznanych, bez dania pieniędzy, lub w małej kwocie zaliczonych, wniesioną; drugą w roku 1817 8bra 20 w tymże Departamencie tylko dla realnych i istotnych kredytorów, fundusze pod satysfakcją oddającą, w sposobie konkursu ustalając sprawę, walutę obligow i wszelkiego tytułu skryptów stosownie do Konst. 1775 roku i dalszych ustaw wysledzić i rozpoznać, a po zebraniu funduszow aktualnym kredytorom winną satysfakcją zbliżyć polecił, skutkiem iakowego przedpisania Sąd Ziemski Ptu Wileń. Dekretem początkowym dnia 15 xbra 1823 roku ogłoszonym, między wszystkimi stronami stawającemi i niestawającemi nawzajem kopiją z spraw uznał, a prośby W. Walentynowicza o decydowanie skrutynium i inkwizycyi wnoszone do rezolwowania po nastąpić mającey dokumentow komportacyi odłożywszy, też komportacją wszelkich dokumentow, fundusz wyswiecać zdolnych pod dokładnemi regestrami in natura, majątku zaś ruchomego, summownego et etiam leżącego na regestrze na pomienionym W. Kazimierzem Walentynowiczem przeznaczył, a nawzajem komportacją obligow, kart, skryptow i pod wszelkim zwaniem dokumentow, również pod dokładnemi regestrami in natura na wszystkich pretensorach stosunki do funduszow W. Walentynowicza mieć mogących zadeterminował, zaś z uwagi z kim mianowicie mogą być decydowane przez W. Walentynowicza pretendowane akta inkwizycyi lub skrutynium, termin na komportację dokumentow do kancelaryi aktowej Ziem. Ptu Wileń. spełnić się sub amissione rei powinna dzień 5 maja 1824 roku zamierzył, z tem nawet zastrzeżeniem, że po takowym terminie żadne stosunki ani papiery W. Kazimierza Walentynowicza, chociażby i realne okazywały się, pod sądowe rozwiązanie zajmowanemi nie będą i wiecznemu upadkowi podlegną, żeby więc kredytorow i pretensorow W. Kazimierza Walentynowicza o zaszyłym wyroku przez żadną stronę nieapelowanym dōyść mogła wiadomość, i żeby ciż kredytorowie tenże zaszyły wyrok w zamierzonym terminie spełnili, a do następnego sprawy przypadnienia pod upadkiem swych stosunkow stawali, i niewiadomością niezastanawiali się, na ten zamiar niniejsza trzykrotna d. Gazet Kuryera Lit. podaje się awizacya.

2 Wskutek Remissy Sądu Głównego Lit. Wileńskiego 2go Departamentu sprawę między wierzycielami zeszłego Franciszka i żyjącego Franciszki z Jagiellowiczow Świącickich i onych sukcesorami porządkiem konkursu do rozszkolenia odesyłającej, Sąd Ziemski Ptu Wileń. Dekretem dnia 5 xbra 1823 roku ustanowionym, na wszystkich stronach połączonych i z jednoci należeć mogących, komportacją wszelkiego tytułu dokumentow pod regestrami dokładnie sporządzić się powinni w dniu 18 marca 1824 r. do kancelaryi aktowej Ziem. Wileń. spełnić się powinna uznał, i perystencyą szcicio-niedzielną zamierzył, kopiją z spraw nawzajem do kancelaryi Sądu swojego oddać nakazał, inwentaryzując wszelkiego majątku szczególniey posessyow w mieście Wilnie i na Antokolu eksystujących zadeterminował i nad temiż funduszami administracyą ustanowił, do obrony schedy zeszłego Józefa Świącickiego prokuratora dodał, między tradycyjnymi posessorami akta inkwizycyi, kalkulacyi, weryfikacyi przeznaczył, adcytować massowych debitorow polecił, i dalsze pierwszemu stopniowi sprawy właściwe postanowieniom zaskuteczniwszy, termin na przywołanie teyże sprawy w sessyach poobiednich odchodzić mającey do oczewistego oney rozszkolenia dzień 2 junii roku przyszłego 1824 zamierzył, żeby więc kredytorow i pretensorow zeszłego Franciszka i żyjącego Franciszki Świącickich o powinności spełnienia zaszłego wyroku i o założonych terminach byli wiadomemi; a do następney oczewistej rozprawy pod upadkiem rzeczy łączyli się, zaś debitorowie że etiam w ich niestanności oczewisty nastąpi dekret, zatył przydarzyć się mogące niedogodności własney winie przypisać będą powinni, ostrzeżonemi zostali, do tego celu niniejsza trzykrotna do gazet Kuryera Lit. podaje się awizacya.

2 Sąd Zjazdowy na rozbiór majątku W. niegdy Jana Kłosowskiego w dobrach wsi Narajówce w Gubernii Wołyńskiej powiecie Ostrogskim leżących z mocy Dekretu Sądu Ziemskiego tegoż powiatu roku zeszłego 1822 dnia 10 czerwca zapadłego, ułatwiać się zalikwidowawszy na trzech upłynionych terminach zjazdu drugiego wszystkich stawiających się wierzycieli, celem przyspieszenia końca rozbiorowemu dziełu, na wniesienie Prokuratora massy W. Stanisława Rożyckiego, ostateczny termin likwidacyi do dnia pierwszego lutego roku następującego 1824, naznaczył; do którego aby wszyscy wierzyciele i pretensorowie, jeśli jeszcze jacy do massy majątku zmarłego Jana Kłosowskiego być mogą, w Sądzie tym stawili się długi i pretensye swoje usprawiedliwiali, pod upadkiem w sprawie na tym terminie ogłosić się mającym, zadeterminował, dla czego tém interessowane osoby zawiadamia. Dan w Narajówce na sessyi sądowej roku 1823 dnia 12 grudnia.

Podsek. Ziemski Ptu Ostrogskiego Ignacy Kotkowski.

2. Rezolucyą Sądu Grodz. Ptu Wileńskiego, w dacie 23 7bra 1822 nastala, niżej podpisany Urzędnik będąc odkomenderowany do inwentowania wszelkich ruchomości w lokacyi tego Sądu będących i do wyprzedania z publiczney licytacji jako to: odzienia, pasow polskich, poscieli, waliz, kufrow, strzelb myśliwskich, pistoletow, lanszawtow i dalszych szegółow, oznajmując, iż od dnia 17 mca januaryi następnego 1824 roku rozpoczną takową wyprzedaż z południa od godziny pierwszej przez wszystkie dni oprócz świątecznych i tabelnych, aż do zupełnego wyprzedania; osobr życzące co z tych ruchomości nabyć, raczą się stawić w pomienionych datach w Izbie Sądowej Grodz. Wileńskiego; o czém przez niniejszą awizacyą w gazecie Kur. Litew. trzykrotnie zawiadamiam. Dat w Wilnie 1823 roku xbra 22 dnia. Sędzia Grodzki Wileń. Antoni Pemański.

3. Oświadczenie imieniem W. J. Pana Dominika Szklennika Adwokata Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego czyni się w rzeczy następnej: W. Jakób Marcinkiewicz powierzył żalującemu swój interes w Sądzie Głównym Litewsko Wileńskim 2go Departamentu Wremiennego, i część do niego papierów wręczył, z JWW. Sukcessorami Michała Ogińskiego i JW. Brzostowskiej; ten interes już na dekrety, lecz teraz daje się słyszeć żalującemu, że W. Marcinkiewicz żyć przestał; jakich zaś po sobie zostawił sukcesorów niewiadomo, aby przeto ciż sukcesorowie wiedzieli o wiadomym processie, a ztąd aby, czy to dla poparcia onego, czy też dla przyjęcia papierów raczyli się do żalującego zgłosić, niniejsze czyniąc oświadczenie, one i do Gazet Kuryera Litewskiego podaję. Dat roku 1823 gbra 15 dnia. Dominik Szklennik Sądu Główn. Adw.

Roku 1823 gbra 27 dnia. Stawiając obecnienie u Sądu Adwokat Julian Kałaus takowe oświadczenie do Akt podał. Jan Rossochacki Sądu Główn. Depart. Wrem. Prezyd. i Kawaler. Justyn Biesiekiński Assesor Sądu Główn. Wileń. Józef Puzyna Główn. Sądu Gubernii Wileń. Asses. Teodor Wańkowicz Sądu Główn. Wrem. Assesor. Sekretarz Wacław Klukowski.

Sądy Exdywizorskie.

2 Sąd Podkomorzo Exdywizorski na domierzenie satysfakcyi z majątku Rymowicz kredytorom zeszłego Jana i Scholastyki z Sulistrowskich Osmolskich Chorażych byłych wojsk polskich, oraz na wydzielenie części z tegoż majątku dla samey W. Scholastyki Osmolskiej przychodzącej, dekretem Remissyynym Sądu Ziemskiego Ptu Oszmiańskiego w roku teraz upływającym nowembra 29 d. zapadłym, postanowiony, w terminie zamierzonym do tegoż majątku Rymowicz w Pcie Oszmiańskim w parafii Holszańskiej położonego, przybyły, wyrokiem swym pierwszo zjazdowym w dniu 15 terażniejszego mca xbra ogłoszonym, wszelkie kwestyje akcessoryynemu stopniowi sprawy konkursowej właściwie załatwił, i w tym porządku komportacją wszelkich tranzaktów na tych stronach, które za dekretem Ziemskim Oszmiańskim kopia z spraw i komportacją decydującym oney niezaskuteczniły, uznawając złożenie wszystkich papierów do takowej sprawy posługujących w kancelaryi Ziemskiej Oszmiańskiej w dniu 28 styczni 1824 roku na cztero tygodniową persystencyą tymże stronom zalecił, i termin na zjazd swój powtórny dzień 5 maja 1824 roku naznaczył, dla zawiadomienia przeto wszystkich interessowanych niniejszą awizacyą dla trzykrotnego opublikowania do gazety Kuryera Litewskiego podaje. Roku 1823 xbra 15 d.

Józef Szalawa Hałko Podkomorzy Ptu Z. Prezydujący. Józef Bukaty Sędzia Ziemski Oszmiański Exdywiz. Karol Mosiewicz Sędzia Ziem. Oszmiań. Exdyw.

2 Niżej podpisany skassowawszy zupełnie i zamknąwszy handel rozmaitych towarów przeze mnie w mieście Wilnie prowadzony, mając zamiar wydalenia się z miasta Wilna, wzywam wszystkie osoby mogące mieć do mnie jakąkol-

wiek pretensyą (oprócz Ur. Sztaamma i Kampe z którymi prowadzi się proces w Rządzącym Senacie) aby raczyły tawić się w mieszkaniu podpisanego w mieście Wilnie, dla odebrania prawnej satysfakcyi; jak niemniej wzywam debitorów do handlu mojego zawinających, aby kwoty od siebie należne chcieli wnieść w jak nayprędszym czasie do rąk pełnomocnego plenipotenty mojego W. Konstantego Dąnbrowskiego, Adwokata Sądu Głównego, w przeciwnym bowiem razie processem do uiszczenia się przymuszani zostaną. Wilno d. 19 grudnia 1823. Józef Kopsch.

Roku 1823 xbra 21 dnia. Takowe pismo Redakcyi Kuryera Litewskiego do gazet umieścić może świadczyć Antoni Pomarnacki Sędzia G. W.

2 Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego powiatu Nowogródzkiego zapisanego w dacie poniższej oświadczenia a w roku terażniejszym 1823 mca decembra 15 dnia za podaną prośbą pod pieczęcią urzędową Ziemską powiatu Nowogródzkiego stronie potrzebującej jest wydan.

Roku 1823 miesiąca decembra 11 dnia, przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskimi Powiatu Nowogródzkiego i całą powszechnością, niżej podpisany w imieniu W. Bogumily Baranowiczowej Rotmistrzowej Grodzieńskiej najsoleniejszy czyni manifest w rzeczy następnej: dekretem oczwiewnym Ziemstwa Nowogródzkiego w roku 1822 mca julii 11 dnia z W. Adamem de Berlo Chorażym wojsk Polskich instancją W. Bogumily Baranowiczowej otrzymanym, summa zł. Polskich 250 za winy kontrawencyjne na dzień 15 styczni a rubli srebrnych 1908 kopiejek 96 kapitału z procentami na oblig zamienioną na dzień 18ty marca jednegoż 1823 roku dla W. Baranowiczowej na Adamie de Berlo jako debitorze z rozciągnięciem hipoteki na wszelkim tegoż debitora tak ruchomym jako i sumownym majątku ogólnie, a szczególnie na summie tegoż de Berlo za dokumentem asskuracyynym obligacyynym w roku 1818 marca 22 dnia przez W. Gaspra Iwaszkiewicza, jako plenipotentą wydanym, a 1819 maja 14 w Ziemstwie Nowogródzkim oblatowanym w ilości złotych Polskich 40,000 zapożyczoney u JO. Xiecia Ludwika Radziwiłły Ordynata Kleckiego będącay, sądzoną została, z tem szczególnie dostównym ostrzeżeniem: „którego to obligu iżby pod żadnym pozorem W. Adam de Berlo nikomu przelewać, ani jakim bądź sposobem wybywać, przed dopełnieniem satysfakcyi niniejszemu wyrokowi nieważyl się iudicium zastrzega:”, po jakowym to dekretem nim nadeszły terminu zakreślone exolucyi, wspomniany Adam de Berlo wszedł z tego świata, a jego successor brat rodzony W. Heronim de Berlo osiągnąwszy po nim wszelki spadek, gdy winney ze stopnia swojego niedopełnił dla także W. Baranowiczowej satysfakcyi, przeto rzeczona Aktorka zmuszona była z pomienionym successorem o skutki powyższego dekretu ustanowić proces, tem czasem przed konkluzyą onego, iżby pozostali po debitorze i w ręku W. Heronima de Berlo będący fundusz, jakiegokolwiek niewłaściwey zatracić nieulegli, oraz ażeby nikt przeciwko zastrzeżeniu i warunkom dekretu powyżey daty cytowanego w żądne układy tak z W. Heronimem de Berla jako i z kimkolwiek bądź innym, o summe w masie majątku JO. Xiecia Ludwika Radziwiłły będącay, wyżej wyrażoną niewchodził i oney nienabywał, niniejsze w aktach dla umieszczenia go następnie potrzyknąć w gazecie Kuryera Litewskiego zapisując oświadczenie, jako proszony podpisuję, Antoni Baranowicz.

O zgodności z protokołem potocznym zaświadczam Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1823 xbra 17 dnia. Wolno drukować poświadczam Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr. Dekur. urzęd.

DODATEK DRUGI DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 155.

Wilno dnia 28 Grudnia roku 1823 v. s.

P o z e w.

2 ALEXANDER Pierwszy Imperator Samowładnacy całą Rossyą etc. etc. etc.

Urodzonym Adamowi Wendorfowi Podkomorzemu Ptu Słuc. i dalszym successorom Stanisława Wendorfa, Ur. Franciszkowi Pileckiemu b. Prezyd. Ziem. Nowogr. Ur. successorom Józefa Mokłoka Dworzanina b. S. Lit. Ur. Józefowi Borysowiczowi Assesorowi Sądu Niższego Słuc. Ur. Scholastyce Bohdanowskiej Rotm. woysk pol., Ur. Józefowi Woyniłowiczowi jako opiekunowi Józefaty Chrapowickiej Prezyd., Ur. successorom Jana Strumkiewicza Rotmistrza, Ur. Angeli Obuchowiczowej Stolnikowej Mozyr., Ur. successorom Andrzeja Mallewicza, Ur. successorom Antoniego Kłoczowskiego, Ur. successorom Ignacego Bykowskiego Regenta w assystencyi opieki, Ur. Tekli z Odyńcow Drozdowiczowej Regen. Mozyr., Ur. Dominikowi Klimaszewskiemu Sędziemu Gran. Ptu Słuc. Ur. successorom Benedykta Haciskiego Prezydenta, Ur. Janowi Łoódowi, JXX. Bernardynom klasztoru Nieswiskiego, Ur. Felixowi Piątkowskiemu, Ur. Annie z Reytynow Gierytczowej Półkown., Ur. Iwanowi Węclawowiczowi Szamb. b. dworu pol., Ur. successorom Adama Piaseckiego Majora, Ur. Julianowi Rymszy i dalszym successorom Felixa Rymszy, Antoniemu lub Wincentemu Jodce, Ur. Floryanowi i samey Gaudziulewiczom Regentom, Ur. Apolinaremu Lewandowskiemu Podkom. Mozyr., Ur. Piotrowi Rajeckiemu Półk. woysk ros., Ur. successorom Hilarego Matusewicza, Ur. Józefowi Lewandowskiemu Regen. Kom. Eduk., Ur. Boguszewskiemu Rotmistrzowi, Ur. Kazimierzowi Nowosielskiemu Sędz. Gran. Mozyr., Ur. Stefanowi Stroynowskiemu, i Paulinie córce jego Bielackiej, Ur. Michałowi Piotrowskiemu Prezyd. Gran. Mozyr., Ur. Antoniemu Olewinskiemu Podśed. Ziem. Mozyr., Ur. Rozalii Owsianey Półkown. czyli jey successorom, Ur. Leopoldowi i Kazimierzowi Wolskim, Ur. successorom Wiktorii Heybowiczówny, Ur. Mikołajowi i Ludwice Woyniłowiczom Chor. Ptu Nowogr., Ur. Elżbiecie Schroeterowej Sowietnikowej, Ur. Jerzemu Sokolowiczowi Sędz. Nowogr., Ur. Xaweremu Czarnockiemu Podstolemu, Ur. Michałowi Pawlukowskiemu Podkom., Ur. Marcie Trosnickiej i jey synowi z pierwszego małżeństwa, Janowi Wiernikowskiemu, Ur. Tekli Łażewskiej, Ur. Waleryanowi Ramultowi Regen., Ur. Rosadowskiej, Ur. Katarzynie Romaszkowej Rot., Ur. Wiktorii Bułharowskiej czyli jey successorom, Ur. Anieli Hemskiej, Ur. successorom Xiędza Marcina Homulickiego, Ur. successorom Stanisława Mordasewicza, Ur. Tadeuszowi Poniatowskiemu, Ur. Józefowi Hryniewiczowi, Ur. Tomaszowi i Dominikowi Szantyrom, Ur. Józefowi Lewickiemu, Ur. Józefowi Strzelbickiemu, Ur. Józefowi Lewkowiczowi, Ur. Ignatowiczowi, Ur. Mateuszowi Kozakowskiemu, Ur. Józefowi Horbatowskiemu, Marcynowi Malczewskiemu w assystencyi Pana jego, i dalszym wszystkim kredytorom, possesorom, i różnego tytułu pretensorom, oraz Ur. Ale-

xandrze z Obuchowiczow Bernowiczowej Prezydentowej Sądow Gran. apel. Mińskiej, i jey potomstwu Emilii, Angeli, Mieczysławowi i Władysławowi w assystencyi opieki; Ur. Gasprowi Iwaszkiewiczowi kapit. woysk pol., Ur. Lulewiczowej matce, synom jey Joachimowi i Ignacemu Lulewiczom porucz. woysk pol. Ur. Józefowi Mitarnawskiemu Sęd. Gran. Nowogr. Ur. Tadeuszowi Jezierskiemu Komor. W. X. Lit. Ur. Suchockiemu Sędz. Gran. Nowogr., Ur. Ignacemu Użłowskiemu porucz. b. woysk pol. i dalszym debitorom mającym w ręku swym fundusze summowne massy konkursowego majątku składające, pozew przed Sąd Główny Miński 2go Departamentu z instancyi Ur. Filipa Obuchowicza b. Marszałka Mozyrskiego, z odezwą do uczynionego pod rokiem 1823, miesiąca decembra 3 dnia, w Ziemstwie Ptu Słuckiego, na taxę i Exdywizyą oświadczenia, wynosi się w szczególności oto: iż różnocozasowie szukując żalujący dellator kredytu sumownego, i znajdujący ony u szanownych kredytorów, dopełniał najszeretelniejszym sposobem właściwą dla nich powinność, przez troskliwe każdemu, podług rodzaju dopominkow zadość czynienia, bez uzależnienia się, ani na czas karystyiny, ani na żadną okoliczność podobieństwa w gotowym groszu opłaty nie przemagającej, lecz dziś obecny stan, który przekonywa o niedostatku powszechnym pieniędzy, gdy widzialną odkrywa niemożność wypłaty sum kapitałnych rozmaitego tytułu opisami powołującym się i powołać się mającym kredytorom, oraz possesorom i pretensorom upewnionych, iż zażąd zaś najsmutniejsza następność, gdy rzeczywistym zagroziła upadkiem dziś jeszcze mogący być odpowiedzialney na ogólne ciężary fortunne, a nakoniec gdy wszelkie żąd. delat. usiłowanie, i wynaydowane do zaspokojenia kredytorów srzodki, nie wydołały nastęrczyć sposobności gotowym groszem należnych za opisami summ wypłacenia, w takim więc niepokonanym przeciwnych okoliczności zbiegu przedsięwzięjąc żąd. delat. funduszem nieruchomości wartością taxy wieczystey, każdemu kredytorowi i pretensorowi ofiarującym się nie mniej z kapitałow żąd. dellatorowi przez różne osoby prawnie i słusznie zawinionych, uczynić odpowiedzialność za należności realne wszystkie swoje fundusze, bez żadney excepcyi a mianowicie majątek Janow z folwarkami Zukowszczyzną i Michałowszczyzną w powiecie Nowogródzkim w Gubernii Grodzieńskiej, i z lasem w puszczy Ostrowskiej do Janowa przydzielonym, w powiecie Słuckim położonym, majątek Nacz. także w powiecie Słuckim w lesney pozycyi, majątność Kopciewicze, oraz Czeluszcze i Onosowicze w powiecie Mozyrskim Gubernii Mińskiej ubikacyą swoją mające, przez oświadczenie roku 1823 miesiąca decembra 3 dnia, w Ziemstwie Słuckim zapisane, na taxę wieczystą i exdywizyą, razem z należnościami summownemi od różnych debitorów zawinionemi, w celu dopełnienia kredytorom i pretensorom realnym satysfakcyi, oddał, lecz gdy takowa przepisami prawodawstwa wskazana i do zaspokojenia onerow kolej, wyma-

ga ustalenia, tak z kredytorami i pretensorami, jako też i debitorami nierozdzielnej konkursowej rozprawy, i razem udeterminowania Taxatorsko-Exdywizorskiego Sądu, przez tę jurysdykcję, pod której władzą większość funduszu na odpowiedź idących ma swoje rozpozłożenie, gdy oraz należyte realnym kredytorom usprawiedliwienie odnosić się powinno do wszystkich funduszów, a znaczna część summownej żałgo delatora substancyi, jak wczasie pryncypalnej rozprawy dowiedzionym zostanie, znajduje się w ręku obżalowanych wyżej wspomnianych debitorów, majątki swe w różnych powiatach mających, i przeto ani jednej jurysdykcji, ani konkursowemu z kredytorami Sądowi, bez wyraźnego z nimi ukazania na jednoczasową rozprawę forum nie nległych, w stosowność zatym do uczynionego oświadczenia przedsiębiorając żałcy delator ogólny stan masy konkursowej wykazać i nierozdzielną każdemu kredytorowi tjako też pretensorowi, domierzyć z wykazać się mającego funduszu satysfakcją, pożywa obżalowanych kredytorów i debitorów przed Sąd Główny Miński w prośbach, nadewszystko przeznaczenia Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego z osób nie interesowanych i żadnym związkiem z osobami do procederu wpływającemi nie połączonych, oraz jurysdykcji tegoż Sądu w majątności Kopciwiczach w powiecie Mozyrskim sytuowanej, na pierwszym terminie zjazdu Sądu Exdywizorskiego ufundowania, a wczasie potrzeby jak Sąd Exdywizorski będzie uważał, na zjazd powtórny inne miejsce przeznaczy, uznania wieczystej funduszów nieruchomości taxy, i onych nierozdzielnie z funduszami summownemi pomiędzy kredytorów exdywizyi determinowania, połączenia debitorów żałgo dellatora do jednoczasowej w konkursowym Sądzie rozprawy, i temuż konkursowemu czyli taxatorsko exdywizorskiemu Sądowi przepisania należytych reguł, mianowicie zaś, aby inwentaryą funduszów wszystkich zastawnemi posesyjami nieonerowanych sporządził, komportacją wszelkiego tytnia dowodów, każdego kredytora i pretensora dopominek usprawiedliwiających przeznaczył, i złożenie oney w pewnym terminie sub nullitate documentorum nakazał. Komorników powszechną ufnością, zaszczyconych dla wymiaru wszelkiego gatunku ziemi pod rozdział idącej i dla poczynienia rzetelnych jej dystynkcyow. naznaczył, iżby akta właściwe z kim potrzebne będą wyekspedował, summy do masy konkursowej od różnych debitorów należne, iżby podług złożonych się mających dowodów zrekonoskował, i do funduszu ogólnego na odpowiedź idącego nłączył, na wszystkie szczegóły masę odpowiedzialną stanowiącą z nieruchomości funduszem uważające się, iżby taxę wieczystą podług słusznej uwagi położył i one pomiędzy kredytorów na wieczność rozdzielił, na opłatę zaś summ od różnych debitorów do masy konkursowej wskazać się mających, iżby terminy prawne zakreślił, i na przypadek nieopłacenia gdyby inekwitacye ad extenuationem wskazał, dla zawiadomienia kredytorów, pretensorów i debitorów o potrzebie przed Sądem exdywizorskim stawania, iżby awizacją do gazet Kur. Lit. podał, niestawającym kredytorom i pre-

tensorom, iżby ammissyą dopominku, a debitorom ammissyą w sprawie nieważność przeciwnych dowodów zakreślił, iżby przystępując do dzieła na pierwszym zjeździe rezydencyę żałmu dellatorowi w majątku Janowia zapewnił, posługi należytey dotąd praktykującej się nie uszczuplał, i sumpt odpowiedni z majątkow pod administracją objąć się mających przeznaczył, niemniej dalsze reguły jakie remissyynym dekretem podług odkrytą się w rozprawie mającej potrzeby zakreślone będą, aby skutecznym, i niczego zgola między kredytorami, pretensorami i debitorami bez rozsądszenia nie zostawił, naostatek uchylenia wszystkich przeciwnych prawu żądań od obżalowanych przedstawić się Sądowi Główn. mogących, dozwoleńia żałmu dellatorowi adcytowania wszystkich generalnie uczestników sprawy w Sądzie exdywizorskim odbywać się mającej, przez pozew edyktałny do Kur. Lit. położyć się powinny, uznania żałgo dellatora bliższym do dowodu i odvodu, oraz szkód, strat i tego wszystkiego decydowania, co czasu sprawy dowiedzionym będzie, zachowując wolność poprawienia tej żałoby. Pisan roku 1823 decembra 4 dnia.

Roku 1823 mca xbra 12 dnia, Ja Woźny JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Nowogródzkiego niżej na podpisaniu własnoręcznie wyrażony, zenawam tym moim relacyynym kwitem, iż tego pozwu kopii cztery z niniejszym autentykiem zgodnych, w sprawie JW. JPana Filipa Obuchowicza byłego Marszałka Ptu Mozyrskiego JWW. i WW. JPP. Alexandre z Obuchowiczow Bernowiczowej Prezydentowej Sądu apellacyynego Granicznego Gubernii Mińskiej i Jey potomstwu, w asystencyi opieki w folwarku Dunajczycach na dniu 10 mca xbra jedną, Angeli z Jelenkich Obuchowiczowej Stólnikowej Mozyrskiej na dniu 10 tegoż mca xbra w folwarku Tuczcy drugą, Adamowi Wendorfowi Podkomorzemu Ptu Słuckiego, podobnież d. 10 xbra w folwarku Holynce trzecią, a zaś Julianowi Rymczy i dalszym sukcesorom zeszłego s. p. Felixa Rymczy w mieście Słucku we dworku Ichmościow na d. 12 bieżącego mca xbra czwartą, przed Sąd Główn. 2go Departamentu Gubernii Mińskiej wszystkim wyżej wyrażonym Ichmościom obzewisto, do rak popodawałem i o terminie rozprawy zawiadomiłem. Jan Turowicz Woźny P. N.

Roku 1823 mca xbra 13 dnia, przed aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem. Ptu Słuckiego, osobiście stanawszy, Woźny wyżej wyrażony, kwit relacyyny podanego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem zeznanie Ignaci Kuncewicz Słuck. Ziem. Aktowy Regent. Roku 1823 xbra 20 dnia, takowy pozew może bydź do Kuryera Litewskiego do druku przyjętym. Prezyd. Grodz. Ptu Wileńskiego Adam Danksza.

P o z e w.

5. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnającego Całą Rosyą etc. etc. etc.

Urodzonym Stanisławowi b. Sędziemu Gubernialnemu Granicznemu Grodzieńskiemu, później Prezydentowi Ziem. Lidzkiemu, Leo

nardowi b. Sędziemu Granicznemu Lidzkiemu
poźniej Deputatowi Wywodowemu, Felixowi
b. Prezydentowi Grodz., Ignacemu b. Sędziemu
Granicznemu, Kazimierzowi Sędziemu, urzędnikom ptu Lidzkiego, Edwardowi Regentowi Sądow Granicz. Gubernialnych Grodzieńskich, i drugiemu Ignacemu Rotmistrzowi, Janowi Majorowi woysk Rosyys. i Kawalerowi, Gasprowi Porucznikowi woysk Polskich, poźniej Sędziemu granicz. Lidzkiemu Adamowiczom, iterum loco peragenda executionis, Xaweremu Podstolemu Witebskiemu, Józefowi Podkomorzemu ptu Sluckiego, oraz potomstwu Aboizego Czarnockiego, Xaweremu i Estelli z dokładem opieki Czarnockim, po dekretach suspensionis et copiarum z spraw, tudzież Piotrowi i Annie z Czernikow primo voto Franciszkowej Adamowiczowej Stolnikowej Mściśławskiej, ad praesens Pomarnackim, b. Regentem Sądu Gł. Wileń. 2go Departamentu po dekretach suspensionis et contumationis, loco peragenda executionis, pozew przed Sąd Ziem. ptu Wileń. na roki Trzykrólskie z porządku najpierwsze, lub po nich następne, z powództwa Ur. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, niegdys kupca 1ey gildy pod firmą bracia Chaudoirs piszącego się, ad praesens dziedzica dóbr ziemnych, w referencyi do skarg w czasie swoim poczynionych, oświadczeń i manifestow zanieśionych, tudzież do własnoręcznych pism zeszłego Franciszka Adamowicza Stolnika Mściśławskiego, i do dalszych dowodów w Sądzie złożyć się mających, jako też dekretów w Ziem. Wileńskim w roku 1823 maja 25 suspensionis et contumationis, a oktobra 24 copiarum z spraw et contumationis nastających, mianowicie o to: iż co zeszły z tego świata Franciszek Adamowicz Stolnik Mściśławski (po którym obżalowani spadek posięgnęliście) doświadczając od żalgo w wielu względach przyjacielskiej pomocy, i zyskawszy zaufanie, przez wywzajemnienie się, z władzy sobie nadaney, windykował od rozmaitych osob żalcemu należne summy, jako też miał sobie powierzone gotowe pieniądze, które w miejscu powrócenia żalcemu niekiedy używał do załatwienia własnych interesów, oraz do zrobienia przysługi z osoby swojej domowi Xiążąt Radziwiłłow, i dalszym, pieniądze rozpożyczał, a obligi i prawa zastawne, oraz dekreta nie na imie żalłego, lecz na własne otrzymywał, listami zaś do żalgo adresowanemi zapewniał o dostatecznym zahipotekowaniu summ, podając rady, jako Plenipotent, że tym sposobem massowane summy łączniej będzie mógł windykować i one żalmu odsyłać, jak o tém przekonywają w rozmaitych datach adressowane pisma, z których 1809 roku junii 24 dnia objaśnia, że Stolnik Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z domem Xięcia Dominika Radziwiłła o summy żalcemu należne, dołączył do własnych czer. zł. 6470 i zł. pol. 5, z jakowey czer. zł. 3,775 na prawie zastawném na majątku Xięcia Dominika Radziwiłła Ostupy w ptcie Wilkomirskim leżącym pod imieniem własnym ulokował: a czer. zł. 2,695 zł. pol. 5 na tymże majątku ubezpieczył przez wzięty oblig od Radziwiłła; i że od tych summ procenta wypadające punktualnie żalcemu będą dochodziły uręczył; powtórze w 1811 roku maja 3 dnia donosił, że na

kontraktach Nowogrodzkich kassa Xięcia Dominika Radziwiłła na oblig żalgo zawiniła czer. zł. 850, że ten oblig wziął do siebie, że satysfakcyja za onym nie nastąpiła, i oney oczekuje, a 1818 roku januar. 21 uwiadomił, że pozwy do Kommissyi Radziwiłłowskiej wyniósł, aktozaty wpisał, i że tym porządkiem pretensyą żalł. objawił; a następnie zkonkludował, że nie ma się czego lękać, lecz jak się poźniej okazało, iż zeszły Stolnik Adamowicz, podobnież iak dawniey process nie pod imieniem żalłego istotnego kredytora, lecz pod imieniem własnym rozpoczął: potrzebie mając powierzone sobie papiery do pozyskania z massy po Marszałku Brzostowskim pozostałey, na summę czer. zł. 4.185 w exdywizyi Michalskiej, jak świadczy dekret 1816 junii 10 dnia ogłoszony, na imie własną uzyskał rekognicyą do summy rub. sr. 16,456 k. 11½ z obowiązkiem niektórych detrunkat z teyże samey summy, chociaż ta bez najmniejszego zaprzeczenia do żalgo należała i należy, jak o tém upewniają dowody pisma; po czwarte w roku 1809 gbra 25, wziął wexel do Paryża do Pana Guebharda na 21,000 liwrow czyli czer. zł. 2,000: po piąte w roku 1809 junii 24 dał wiedzieć, że od Rdóltowskiego czer. zł. 225: od Obuchowicza cz. zł. 129 uzyskał, po szóste w roku 1810 marca 10 od Ur. Zielińskiego czer. zł. 135, zł. 1 gr. 17, a decembra 5 od Rajeckiego cz. zł. 260 odebrał: posiódme z odebranych od Xięcia Zubowa procentow dostatecznego rachunku nieprzedstawił, słowem zeszły Adamowicz podług swojego upodobania częstokroć postępując, bez zezwolenia, nawet i akceptacyi żalgo niekiedy działał, o jednych donosił, a o drugich czynnościach niepomieniał; procenta odbierał, summy kapitalne podnosił i onych nie odsyłał, ciesząc zawsze rychłym uspokojeniem takowych, wydatki rachunkami objęte, kwitami nieusprawiedliwił, papierow niepowrócił, summ wywindykowanych, lub pod imieniem własnym zostających, jakie do żalującego należały nie oddał, a w ostatku żyć przestał, po którego zgonie obżalowani Adamowiczowie, Czarnoccy i Pomarnaccy wszelkie fundusze, ewikcyi i odpowiedzi uległe, z tytułu naturalney sukcesyi, do władania swojego zajmawszy, nie tylko summ należnych nie opłacili, ale nawet papierow żalcym posługujących w czasie swoim nieoddali, i ledwo za rozkazem Zwierzchności, niejaka część papierow za rewersami wydali, a resztę i dotąd u siebie utrzymując pozbawiają możności przedsięwzięcia skutecznych środków do pozyskania należności dalszych, gdy prawo Statutu Litew. w Ar. 18 z Roz. 7 zapowiada „kto dobra posięga, ten ciężary zność obowiązany“ a obżal. rozdzieliwszy całą pozostałość pomiędzy siebie tytułem naturalney sukcesyi, od tey powinności uchylacie się; z tego względu przymuszony żalcy przedsięwziąć niemiał dla siebie kolej dopominku przez process, pozwał wszystkich obżalnych przed Sąd Ziem. ptu Wileńskiego; lecz obżalni przedłużając należną satysfakcyą na przemian wzdawać siebie dopuszczacie, i tak w roku 1823 maja 25 obżalni Adamowiczowie wzdąć siebie na lukra banicyi doczesney i wieczney dopuścili, a z Pomarnackimi i Czarnockimi poszła suspensa, na dniu zaś 24 oktobra ob-

tałni Adamowiczowie na lukra infamii, a Pożarnaccy po dekreście suspensionis również wzdać siebie na lukra infamii dozwolili, i dla mego z Czarnockiem poszła dylacja kopii z spraw w poparciu jakowego processu pozywając żalcy przed Sąd Ziem. Wileń. zakłada następne prośby: o nakazanie warowania activitatem loci standi obżałnym Adamowiczom na lukra banicyi doczesney i wieczney 1823 maja 25, a na lukra infamii oktobra 24, a Pomarnackim zaś na lukra infamii tegoż oktobra 24 dnia, o zatwierdzenie pokładających się dowodów, a mocą onych sądzenia dla żalcego na wszelkich funduszach po zeszyłym Franciszku Adamowiczu Stolniku Mściśławskim pozostałych i przez obżałnych zawładanych summ kapitałnych jedney cz. zł. 6,470, zł. 5, drugiey cz. zł. 850, trzeciey r. sr. 16,456 z wydetrunkowaniem z teyże trzeciey summy ilości dekretem exdywizorskim ostrzeżoney, czwartey cz. zł. 2,000, piątey cz. zł. 225, szóstey cz. zł. 129; siódmej cz. zł. 135 zł. 1, gr. 17, osmej cz. zł. 260, o zrekognoskowanie i nakazania powrotu tych summ, lub złożenia dowodu, które zeszyły Adamowicz czyniąc oblikwidacyą z zeszyłym Xięciem Zubowem na rachunek procentów pobierał o doliczenie respective z każdej summy powyżey wyszczególnioney procentów od czasu zawinienia po dzień naznaczyć się powinny satysfakcyi wypadających, o nakazanie zwrotu tych summ, jakie rachunkami przez zeszyłego Adamowicza są okazane, jeżeli sukcesorowie istoty onych kwitami, lub assygnatami, jak się zeszyły Franciszek Adamowicz obowiązał, nie dowiodą, o zwrot kosztów prawnych, o przeznaczenie naykrótszego do opłaty terminu, a w razie uchybienia, zastrzeżenia inekwitacyi do wszelkich funduszów zeszyłego Adamowicza w czyimkolwiek ręku będących ad extenuationem, z wolną wyprzedażą ruchomości przez publiczną licytacyą; o nałożenie zaprzeczenia za pośrednictwem władzy Zwierzchniczey na wszelkie fundusze obżałnych Adamowiczów, Czarnockich i Pomarnackich, dopóki aktualna wypłata summ nie nastąpi, zwrotu wszelkich papierów do żalcego należnych przeznaczenia, o uznanie bliższości do dowodu i odvodu dla żalującego chociażby za juramentem, i tego decydowania, co ze strony załgo proszonym będzie; salva melioratione žaloby.

Roku 1823 mca gbra 28 dnia, Woźny niżej własnoręcznie wyrażony świadczę: iż z tego autentycznego pozwu kopii zgodnych trzy, na herbowym papierze pisanych w sprawie WJP. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, niegdyś kupca 1ey gildy pod firmą braci Chaudoirs piszącego się, ad praesens dziedzica dóbr ziemnych, Jedną WW. Stanisławowi b. Sędziemu Granicz. Gubernialnemu Grodzieńskiemu, terażniejszemu Prezydentowi Sądu Ziem. ptu Lidzkiego, i Leonardowi b. Sędziemu Granicznemu Lidzkiemu, później Deputatowi wywodowemu Adamowiczom, jako aktorom i Plenipotentom dalszych Adamowiczów, oczewisto w ręce w mieście Wilnie podałem, drugą WW. Felixowi b. Prezydentowi Grodzkiemu ptu Lidzkiego, Janowi Maiorowi woysk Rossyyskich i Kawalerowi, Gasprowi Porucznikowi woysk Polskich a teraż. Sędziemu

Granicz. Lidzkiemu, Ignacemu b. Sędziemu Granicz. ptu Lidzkiego, Kazimierzowi Sędziemu tegoż ptu, Edwardowi Regentowi Sądow Granicz. Guber. Grodzień. i drugiemu Ignacemu Rotmistrzowi Adamowiczom, loco peragendae executionis jako po dekratach niestannych jednym 1823 maja 25 dnia banicyi doczesney i wieczney, drugim oktobra 24, infamii zapadłych, trzecią WW. Xaweremu Podstolemu Witebskiemu i Józefowi Podkomorzemu powiatu Śluckiego, oraz potomstwu z Aloizego Czarnockiego Xaweremu i Estelli z dokładem opieki Czarnockim, jako niemającym w Gubernii Wileńskiej ziemnego funduszu, do drzwi Sądowych przed Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego na kadencyą z porządku naypierwszą Trzykrólską lub po niey następną porzybiałem, i o potrzebie stawania i odpowiedzi przed tymże Sądem opowiedziałem i oznaymiłem. Dat ut supra. Woźny Sądu Grodz. Ptu Wileń. Marcin Kuczyński.

Roku 1823 mca grudnia 4 dnia. Przed aktami Grodzkiemi Ptu Wileń. stawając osobiscie Woźny wyżej wyrażony relacyą niniejszego pozwu zeznał. Przyjąłem Regent Józef Bohusz.

Roku 1823 mca xbra 7 dnia Woźny niżej wyrażony, świadczę: iż z tego pozwu kopią zgodną z autentykiem w sprawie WJP. Jana Józefa dwómiennego Barona Chaudoir, WW. JPP. Piotrowi tylko względem starszeństwa małżeńskiego, a Annie z Czerników primo voto Franciszkowej Adamowiczowej Stolnikowej Mściśławskiej, ad praesens Pomarnackim Regentom Sądu Głównego Litewskiego Wileń. 2go Departamentu posiadaczom majątności Giersztuciszek: oraz jako sukcesorom i posięgającym spadek po zeszyłym Stolniku Adamowiczu, aktualnym żał. debitorze, ewikcyi uległy, oczewisto w ręce w majątności Giersztuciszkach w ptcie Wilkomirskim leżącey, przed Sąd Ziem. Ptu Wileńskiego, na kadencyą z porządku naypierwszą Trzykrólską lub po niey następną, loco peragendae executionis jako po dekreście niestannym w roku terażniejszym 1823 8bra 24 dnia na lukra infamii otrzymanym, podałem, i o potrzebie stawania i odpowiedzi przed tymże Sądem zapowiedziałem i oznaymiłem. Dat ut supra. Stefan Trzesnicki Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1823 miesiąca decembra 7 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Wilkomirskiego stawając obecwie Woźny wyżej wyrażony relacyą takowego pozwu Urzędownie zeznał. Przyjąłem Ignacy Junosza Dąbrowski Ziem. Ptu Wilkom. Regent.

Takowy pozew Redakcyja może umieścić w gazecie Kur. Lit. Joachim Czyż Sędzia Ziem. Ptu Wileń.

2 W Kardynalii na przeciw kościoła ś. Jana, jest do przedania koczobryk; życzący go nabyć zechce udać się do niżej podpisanego, mieszkającego w tymże domie, z którym się ocenę umówi.

Józef Buczyński.